

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. november 30.*¹

„Fellebbezés — Állami támogatások — A France Télécom javára elfogadott pénzügyi intézkedések — Részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat — A francia állam képviselőinek nyilvános nyilatkozatai — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — A »támogatás« fogalma — A »gazdasági előny« fogalma — A körültekintő magánbefektető kritériuma — A Törvényszék indokolási kötelezettsége — A bírósági felülvizsgálat korlátai — A vitatott határozat elferdítése”

A C-486/15. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselek: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan és T. Rusche, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. szeptember 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Francia Köztársaság** (képviselek: G. de Bergues, D. Colas és J. Bousin, meghatalmazotti minőségben),

felperes a T-425/04. RENV. sz. ügyben,

az **Orange**, korábban France Télécom (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselek: S. Hautbourg és S. Cochard-Quesson ügyvédek),

felperes a T-444/04. RENV. sz. ügyben,

a **Németországi Szövetségi Köztársaság**,

beavatkozó fél a T-425/04. RENV. sz. ügyben,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, J.-C. Bonichot és A. Arabadjiev (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: francia.

¹ — A jelen szöveg 87. és 91. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2015. július 2-i Franciaország és Orange kontra Bizottság ítéletének (T-425/04 RENV és T-444/04 RENV, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:450) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Franciaország részéről a France Télécom részére biztosított állami támogatásról szóló, 2004. augusztus 2-i 2006/621/EK bizottsági határozat (HL 2006. L 257., 11. o., a továbbiakban: vitatott határozat) 1. cikkét.

A jogvita előzményei

- 2 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–98. pontja foglalja össze. A jelen fellebbezés vizsgálatához szükséges elemek a következők:

Az ügy általános összefüggései

- 3 A távközlési hálózatok és szolgáltatások működtetőjeként, illetve nyújtójaként tevékenykedő France Télécomot, később Orange-ot (a továbbiakban: FT) 1991-ben közjogi jogi személyként hozták létre, 1996. december 31. óta pedig részvénytársaságként működik. 1997 októbere óta az FT-t a tőzsdén jegyzik. 2002-ben az FT tőkéjében a francia állam részesedése 56,45% volt, míg az ezen felüli részesedés a nagyközönség (32,25%), a saját vezetés (8,26%) és a vállalkozás alkalmazottai (3,04%) között oszlott meg.
- 4 A 2002-es év első negyedévében az FT közzétette a 2001-es évre vonatkozó beszámolóját. E beszámoló 63,5 milliárd euró nettó adósságot és 8,3 milliárd euró veszteséget mutatott.
- 5 A 2002 márciusától júniusáig terjedő időszakban a Moody's és a Standard & Poor's (a továbbiakban: S & P) hitelminősítő intézetek lerontották az FT minősítését, továbbá a kilátásait is negatívra szállították le. Különösen, 2002. június 24-én a Moody's az FT rövid és hosszú távú hiteleinek minősítését a biztos befektetési kategória utolsó fokozatába rontotta le. Ezzel párhuzamosan az FT részvényeinek árfolyama jelentősen visszaesett.
- 6 A 2002. július 12-én a *Les Échos* című napilapban megjelent interjúban a francia ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (gazdasági, pénzügyi és ipari miniszter, a továbbiakban: gazdasági miniszter) az FT pénzügyi helyzetével kapcsolatban a következőket nyilatkozta (a továbbiakban: 2002. július 12-i nyilatkozat):

„Többségi részvényesek vagyunk, a tőke 55%-ával rendelkezünk [...] Az állam mint részvényes körültekintő befektetőként fog eljárni, és ha [az FT-nek] nehézségei lennének, meghoznánk a megfelelő intézkedéseket [...] Ismétlem, hogy ha [az FT-nek] finanszírozási gondjai lennének, és jelenleg nem ez a helyzet, az állam meghozná a szükséges döntéseket, hogy ezeken túljusson. Ön újraindítja a tőkeemelésről keringő híreszteléseket... Nem, egyáltalán nem! Én egyszerűen csak annyit mondok, hogy kellő időben meghozzuk a megfelelő intézkedéseket. Ha erre szükség lesz [...]”

- 7 Az S & P ugyanezen a napon a következő sajtóközleményt tette közzé:

„Az FT bizonyos nehézségekbe ütközhet azzal kapcsolatban, hogy adósságállományát, melynek törlesztése 2003-ban válik esedékessé, refinanszírozza. Ugyanakkor [a francia] állami bejelentés indokolja az FT minősítésének a fenntartását a [biztos] befektetési kategóriában [...] [A] francia állam – amely [az FT] üzletrészeinek az 55%-ával rendelkezik – egyértelműen kijelentette [az S & P-nek], hogy körütekintő befektetőként szándékozik viselkedni, és megtenné a szükséges intézkedéseket, ha az FT-nek nehézségei lennének. [Az FT] minősítését [helyesen: hosszú távú minősítését] BBB-re szállították le [...]”

- 8 2002. szeptember 12-én a francia hatóságok bejelentették, hogy elfogadták az FT elnök-vezérigazgatójának lemondását.
- 9 2002. szeptember 13-án az FT közzétette félévi beszámolóját, amely megerősítette, hogy 2002. június 30-án az FT konszolidált saját tőkéje 440 millió euróval negatívba fordult, a nettó adóssága pedig elérte a 69,69 milliárd eurót, amelyből 48,9 milliárd euró a 2003–2005 évek során esedékessé váló tartozásokból származó szükségszerű eladósodás. Ugyanezen félévi beszámoló szerint az FT forgalma a 2001-es pénzügyi év azonos időszakához képest 10%-os emelkedést mutatott, az amortizáció előtti működési eredmény 6,87 milliárd euróra emelkedett, amely a korábbi adatok 13,3%-os és az előzetes adatok 9,8%-os növekedését jelenti, a működési eredmény pedig 3,18 milliárd eurót tett ki, amely az előzetes adatok 15%-os növekedését jelenti. A pénzügyi ráfordítások (1,75 milliárd euró) utáni, de adózás előtti, kisebbségi részesedések és érdekeltségek nélküli eredmény a rendkívüli jogcímek nélkül 718 millió eurót tett ki, szemben a 2001. június 30-i 271 millió euróval. A szabad működési *cashflow* 3,6 milliárd euróra emelkedett, ami 2001 első félévéhez képest 15%-os növekedést jelent.
- 10 Az FT pénzügyi helyzetéről szóló, 2002. szeptember 13-i sajtóközleményben a francia hatóságok a következőket nyilatkozták:

„Az első félévben tapasztalt kivételes mértékű veszteségek után [az FT] súlyos sajáttőkeállomány-hiánnyal néz szembe. Ez a pénzügyi helyzet meggyengíti [az FT] potenciálját. A [francia] kormánynak tehát eltökélt szándéka, hogy teljeskörűen a rá háruló felelősséggel járjon el [...] A cég pénzügyi helyzete megromlásából bekövetkező új helyzetre való tekintettel [az FT elnök-vezérigazgatója] felajánlotta lemondását a [francia] kormánynak, amely azt elfogadta. Ez a lemondás az igazgatótanács ülésekor lép érvénybe, amelyre a [következő] hetekben kerül sor, és amikor egy új elnököt fognak bemutatni [...] Az új elnök a legrövidebb időn belül egy konszolidációs tervet fog az igazgatótanács elé beterjeszteni, amely lehetővé teszi az adósságok leépítését, és [az FT] pénzügyi struktúrájának a helyreállítását, eközben fenntartva stratégiai ütőkártyáit. A [francia] állam támogatást nyújt [az FT-nek] e terv megvalósításában, és a maga részéről hozzájárul [az FT] saját tőkéjének a jelentős konszolidációjához egy olyan ütemterv és olyan eljárások szerint, amelyeket a piaci feltételek függvényében állapítanak meg. Addig is a [francia] állam, ha szükséges, meghozza azokat az intézkedéseket, amelyekkel elkerülhető, hogy [az FT] finanszírozási problémákkal szembesüljön.”

- 11 Ugyanezen a napon a Moody's az FT adósságállományának minősítését negatívról stabilra sorolta át egy sajtóközleményben, amely a következőket tartalmazta:

„A Moody's bizalmát megerősítette a [francia] kormány nyilatkozata, amely ismételten megerősítette erős támogatását [az FT] felé. Annak ellenére, hogy a Moody's aggodalma a pénzügyi kockázat egészét illetően és különösen [az FT] likviditásainak a sérülékeny helyzetét illetően továbbra is fennáll, a Moody's nagyobb bizalmat táplál az iránt, hogy a francia kormány támogatni fogja [az FT-t], ha a vállalatnak nehézségei lennének adósságai törlesztésében.”

- 12 2002. október 2-án új elnök-vezérigazgatót neveztek ki az FT élére. A kinevezésről hírt adó sajtóközlemény a következőképpen szól:

„[Az FT] igazgatótanácsának a javaslatára a Minisztertanács úgy döntött, hogy [...] kinevezi [az FT új elnök-vezérigazgatóját] [...]. Ennek alapján az új elnök azonnal felméri [az FT] helyzetét, melynek eredményéről az elkövetkező hetekben tájékoztatja az igazgatótanácsot, és erre épül majd az a pénzügyi konszolidációs és stratégiai fejlesztési terv, amely lehetővé teszi [az FT] adósságainak a csökkentését, miközben megerősíti ütőkártyáit. Ebben a keretben [az FT új elnök-vezérigazgatója] élvezni fogja a részvénytulajdonos állam támogatását, amely eltökélt abban, hogy érvényesíti teljes körű felelősségét. A [francia] állam segíteni fogja a konszolidációs intézkedéseket, és a maga részéről hozzájárul [az FT] saját tőkéjének a felerősítéséhez, [az FT] elnökével és igazgatótanácsával szoros kapcsolatban kialakított módozatok szerint. Amint azt már említettük, a [francia] állam időközben és szükség esetén meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy [az FT-t] ne sújtsa semmiféle finanszírozási probléma.”

- 13 2002. november 19-én a francia hatóságok „tájékoztatót” küldtek az Európai Közösségek Bizottságának, amely egyrészt bemutatta az FT pénzügyi helyzetét, hangsúlyozva azon tényt, hogy „operatív teljesítménye kitűnő”, másrészt pedig kifejezte az FT tőkéjének piaci feltételek között történő emelésében való részvétel iránti szándékukat, bemutatva az FT konszolidációs tervéhez való hozzájárulásuk módjait. E tájékoztatóban a francia hatóságok többek között az alábbi kijelentéseket tették:

„Az ahhoz szükséges mozgáster biztosítása érdekében, hogy az [FT] a legjobb feltételek mellett és a legkedvezőbb időpontban lépjen a piacra, a [francia] állam kész arra, hogy részvényesi előleg formájában megelőlegezze a tőkeemelésben való részvételét, amit az új részvények kibocsátásakor tőkévé alakítanak át. Ezen előleg összege részben vagy egészben megfelel a jövőbeni tőkeemelésben a [francia] állam által jegyzett tőkének, és elérheti a 9 [milliárd eurót] is. Ez az előleg ideiglenes, és annak részvényekké való átalakítása kötelező. Az előleget kizárólag az [FT] szükségletei befolyásolják. Másrészt az előleget a mindenkor érvényes piaci feltételek mellett nyújtják, és a kamatokat beolvasztják a tőkébe.

Az [FT] konszolidációs tervében való részvétel megvalósítása érdekében a [francia] állam az ERAP-ot, a [francia] állam ipari és kereskedelmi közhivatalát kívánja bevonni, amely részvényesi előleget nyújt az [FT] számára, és az a célja, hogy ezen előleg tőkére történő átváltásakor az [FT] többségi részvényesévé váljon. Mivel az [FT]-ben való állami részesedés az aktívái között szerepel, a közhivatal passzívái közé veszik fel a kötvényadósságokat. Az ERAP e választása a [francia] állam azon akaratát tükrözi, hogy tisztán azonosítsa a teljesített vagyoni hozzájárulást, elkülönítve azt egy erre létrehozott struktúrában.”

- 14 Az FT igazgatótanácsának 2002. december 4-i ülésén az FT új vezetői bemutatták az „Ambition France Télécom 2005” címet viselő cselekvési tervet (a továbbiakban: Ambition 2005 terv), amely a saját tőke 15 milliárd eurós megerősítésével alapvetően a vállalkozás mérlegegyensúlyának helyreállítására irányult.
- 15 Az Ambition 2005 terv bemutatását a gazdasági miniszter 2002. december 4-i sajtóközleménye (a továbbiakban: 2002. december 4-i bejelentés) kísérte, amely a következőket tartalmazta:

„[A] gazdasági [...] miniszter megerősíti, hogy a [francia] állam támogatja az [FT] igazgatótanácsa által [2002.] december 4-én jóváhagyott cselekvési tervet. 1) Az [FT] cégcsoport koherens gazdasági egységet képez, amelynek teljesítménye kiemelkedő. Ugyanakkor az [FT] pénzügyi helyzete jelenleg egyensúlyhiányos, saját tőkére és középtávú refinanszírozásra van szüksége. Ez a helyzet a korábbi, rosszul kezelt és a pénzügyi »buborék« csúcspontján megvalósított befektetések kudarcai és általában a piaci helyzet megváltozása miatt állt elő. Az a körülmény, hogy az [FT] csak eladósodás révén tudta finanszírozni fejlődését, tovább súlyosbította ezt a helyzetet. 2) A [francia] állam, a többségi részvénytulajdonos, kérte az új vezetőket, hogy a cégcsoport integritását megőrizve állítsák helyre az

[FT] pénzügyi egyensúlyát [...] 3) Tekintettel a vezetők által kidolgozott cselekvési tervre és a beruházások megtérülési perspektíváira, a [francia] állam a saját tőke 15 milliárd eurós konszolidációjában saját tőkerészesedésének arányában, azaz 9 milliárd euróval vesz részt. A [francia] állam mint részvénytulajdonos ezzel körütekintő befektetőként jár el. Az [FT] feladata, hogy kidolgozza a saját tőke konszolidációjának módozatait és annak pontos menetrendjét. A [francia] kormány azt kívánja, hogy ezt a műveletet úgy végezzék, hogy közben mindenképpen szem előtt tartsák a kiskészvényesek és az [FT] dolgozói részvényeseinek helyzetét. Annak érdekében, hogy az [FT] lehetőséget kapjon arra, hogy a legalkalmasabb pillanatban indítson be egy tőkepiaci akciót, a [francia] állam kész előrehozni a saját tőke konszolidációjában való részvételét, piaci kamattal terhelt ideiglenes részvénytulajdonosi előleg formájában, amit az [FT] rendelkezésére bocsát. 4) A [francia] állam [FT-ben] való teljes részesedését az ERAP[-hoz] [...] helyezi át. A [francia] állam a pénzügyi piacokon veszi fel azokat a pénzeszközöket, amelyekkel az [FT] saját tőkéjének konszolidációjához kíván hozzájárulni.”

- 16 2002. december 11-én és 12-én az FT két kötvénykibocsátást kezdeményezett egymást követően, 2,9 milliárd euró összértékben.
- 17 2002. december 20-án az ERAP egy parafált és aláírt, részvényesi előlegre vonatkozó szerződéstervezetet (a továbbiakban: részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat) küldött az FT-nek. Az FT e szerződéstervezetet nem írta alá, és a részvényesi előlegezést soha nem hajtották végre.
- 18 2003. január 15-én az FT kötvénykibocsátás formájában 5,5 milliárd összértékű kölcsönt vett fel. E kötvénykölcsönöket nem fedezte állami biztosíték, illetve garancia.
- 19 2003. február 10-én az FT megújította a 15 milliárd eurós szindikált hitel lejáró részét.
- 20 2003. március 4-én elindították az Ambition 2005 terv által előirányzott sajáttőke-konszolidációs műveletet. 2003. március 24-én az FT 15 milliárd eurós tőkeemelést hajtott végre. A francia állam ebben a műveletben az FT-ben való tőkerészesedése arányában, 9 milliárd euróval vett részt. A 6 milliárd eurós összeget egy 21 bankból álló bankszindikátus biztosította. E műveletet 2003. április 11-én fejezték be.
- 21 Az FT a 2002-es pénzügyi évet mintegy 21 milliárd euró veszteséggel zárta, és a nettó pénzügyi állapota mintegy 68 milliárd eurót tett ki. A 2002-es pénzügyi év FT által 2003. március 5-én közzétett beszámolója a forgalom 8,4%-os, az amortizáció előtti működési eredmény 21,1%-os, valamint a működési eredmény 30,9%-os növekedését mutatta. 2003. április 14-én a francia állam az FT tőkéjében 58,9%-os részesedéssel rendelkezett, ebből 28,6%-kal az ERAP-on keresztül.

A közigazgatási eljárás és a vitatott határozat

- 22 A Francia Köztársaság az EK 88. cikk (3) bekezdése, valamint az [EK 88.] cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 2. cikke alapján 2002. december 4-én bejelentette a Bizottságnak az Ambition 2005 terv által előírt pénzügyi intézkedéseket, ideértve a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatot is.
- 23 2003. január 22-én két, francia jog szerint működő társaság, a Bouygues SA és a Bouygues Télécom SA (a továbbiakban együtt: Bouygues-társaságok), amelyek közül a második a francia mobiltelefon-piacon működik, a francia állam által az FT-nek ez utóbbi konszolidációja keretében állítólag nyújtott egyes támogatásokra vonatkozó panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. Ez a panasz konkrétan egyrészt a francia állam 9 milliárd eurós befektetésének bejelentésére, másrészt pedig a 2002. július 12-i, szeptember 13-i és október 2-i nyilatkozatokra (a továbbiakban: 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok) irányult.

- 24 2003. január 31-i levelében a Bizottság közölte a Francia Köztársasággal azon határozatát, hogy megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást többek között azon pénzügyi intézkedések vonatkozásában, amelyeket a francia állam az FT támogatása érdekében hajtott végre (a továbbiakban: eljárást megindító határozat) (HL 2003. C 57., 5. o.). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket a szóban forgó intézkedésekre vonatkozó észrevételeik megtételére.
- 25 2004. augusztus 3-án a Bizottság közölte a francia hatóságokkal a vitatott határozatot.
- 26 Az említett határozat „Ennek a határozatnak a tárgya” címet viselő 6. címében szereplő (185) preambulumbekkezdése szerint a Bizottság rámutatott különösen arra, hogy a bejelentett intézkedések nem elemezhetők „anélkül, hogy figyelembe ne vegyék a [francia] kormány 2002. júliusi és decemberi [helyesen: 2002 júliusától decemberéig tett] nyilatkozatait”. Ez utóbbiakkal ugyanis a francia hatóságok kifejezést adtak azon elhatározásuknak, hogy megfelelő intézkedéseket hoznak az FT pénzügyi nehézségeinek a megoldására. A részvényesi előleg nyújtására vonatkozó ajánlat az előzőleg elhangzott szándékaik megvalósulását jelenti.
- 27 A Bizottság a vitatott határozat (186) preambulumbekkezdésében az alábbiakat fejtette ki:
- „Ebben az esetben a Bizottság megállapítja, hogy a 2002. decemberi intézkedéseket, amelyek a bejelentés tárgyát képezték, [2002] július[a] óta több, a francia hatóságok által tett bejelentés és általuk hozott intézkedés előzte meg. Egrészt ezek a nyilatkozatok és intézkedések lehetővé teszik, hogy jobban meg lehessen érteni a [2002.] decemberi intézkedések okait és jelentőségét. Másrészt ezek az előzetes nyilatkozatok és intézkedések bizonyosan hatással voltak arra, hogy miként vélekedtek a piacok és a gazdasági szereplők az FT helyzetéről [2002] december[é]ben. Mivel a gazdasági szereplők magatartását ugyanakkor az állam magatartása befolyásolja, ezért az nem jelent objektív kritériumot arra, hogy azt követően ebből állapítsuk meg az állam magatartását. Ezeket az előzetes intervenciókat [helyesen: beavatkozásokat] tehát figyelembe kell venni akkor, amikor azt vizsgáljuk, hogy a [2002.] decemberi intézkedések tartalmaztak-e támogatásokat.”
- 28 A vitatott határozat (187) preambulumbekkezdésében a Bizottság rámutatott arra, hogy lehetséges ugyanis a francia hatóságok 2002 júliusa óta tett nyilatkozatainak és meghozott intézkedéseinek „a maguk összességében” való elemzése, „melyek konkretizálásának az időpontját a [2002.] decemberi intézkedések képeznék”.
- 29 Ezt követően a vitatott határozat (188)–(191) preambulumbekkezdésében a Bizottság az alábbiakat állapította meg:
- „(188) Az adott eset elemzése első megközelítésre azt sugallja, hogy időbeli eltérés van a [2002.] július hónapban rendkívül előnyös, a vállalatnak szóló előnyök és az állami források potenciális elkötelezése között, amely inkább [2002.] december hónapban lett világosan meghatározva. Ugyanis akkor lehetne a gazdasági [...] miniszter kijelentéseit támogatásnak minősíteni, ha e nyilatkozatok világosan hatással voltak a piacokra, és előnyt biztosítottak [az FT-nek]. Ugyanakkor nem lenne könnyű a kétség lehetősége nélkül meghatározni, hogy a 2002. július [12-]i nyilatkozat[...] olyan természetű[...] volt[...]e, hogy legalábbis potenciálisan állami forrásokat kötelez[ett] volna el. [...]
- (189) Ugyanakkor az adott esetben a Bizottság nem rendelkezik elegendő elemmel, amelyek ennek az újszerű tézisnek az alapján kétséget kizáróan bizonyítanák a támogatás jelenlétét. Ugyanakkor úgy látja, hogy megállapíthatja a támogatás jelenlétét egy hagyományosabb megközelítésben a [2002.] decemberi intézkedésekből kiindulva, amelyek a bejelentés tárgyát képezték.

- (190) Egyrésztől ugyanis egyértelmű, hogy [2002.] december hónapban az állami források elkötelezése megtörtént. Másrésztől az is nyilvánvaló, hogy [2002.] december hónapban, ha figyelembe vesszük az előzetes nyilatkozatoknak és intézkedéseknek a piacra gyakorolt hatását, [az FT] számára előny keletkezett.
- (191) E tekintetben a »magánbefektető a piactudaságban elv« nem alkalmazható arra, hogy igazolja ezt a [2002.] decemberi intervenciót [helyesen: beavatkozást], mint ahogy azt a francia hatóságok állítják, mert a gazdasági szereplők decemberi magatartását a kormány [2002] július[a] óta tett cselekedetei és bejelentései [helyesen: előzetes bejelentései] egyértelműen befolyásolták. Ha vannak is kétségek a tekintetben, hogy a [2002.] július[...] [12-i] nyilatkozat eléggé pontos[...] volt[...] -e ahhoz, hogy [...] önmag[á]ban támogatásnak minősülj[ön], ahhoz nem fér kétség, hogy e nyilatkozat[...] legalábbis elegendő[...] volt[...] ahhoz, hogy »megfertőzz[e]« a piactok értékítéletét, és befolyásolj[a] a gazdasági szereplők későbbi magatartását. Ha ez a helyzet, akkor nem lehet a gazdasági szereplőknek ezt a magatartását egy semleges összehasonlítás kiindulási pontjának tekinteni, hogy ez alapján ítéljük meg [a francia] állam magatartását. A »magánbefektető a piactudaságban elv« nem támaszkodhat tehát arra a piact helyzetre, amely [2002] december[é]re alakult ki, hanem logikusan egy olyan piact helyzetre kell, hogy támaszkodjon, amelyet az előzetes nyilatkozatok hatása még nem befolyásolt.”
- 30 A Bizottság, miután megállapította, hogy az FT-nek nyújtott előny torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és alkalmas arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet (a vitatott határozat (198)–(201) preambulumbekzdése), a vitatott határozat „A körültekintő magánbefektető a piactudaságban elv” címet viselő 8. címében azt a kérdést vizsgálta meg, hogy a francia hatóságok által a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatot megelőző hónapok során tett nyilatkozatok összességét figyelembe véve tiszteletben tartották-e az említett elvet (a vitatott határozat (203)–(230) preambulumbekzdése). Ugyanis ezeknek a nyilatkozatoknak a tartalma és a piactra gyakorolt hatása azt mutatja, hogy a francia állam már 2002 júliusában eldöntötte, hogy támogatásban részesíti az FT-t (a vitatott határozat (203) preambulumbekzdése).
- 31 Többek között a 2004. április 28-i jelentés, amely az FT részvényei és kötvényei értékének a 2002. július 12-i nyilatkozatot követően történt rendellenes és nem elhanyagolható növekedésére hívta fel a figyelmet, az S & P ugyanaznapj sajtóközleménye, valamint a Deutsche Bank 2002. július 22-i jelentése alapján a Bizottság arra következtetett, hogy „a piact [a francia hatóságok] nyilatkozat[ait] úgy tekintette, mint [a francia] államnak az FT támogatására vonatkozó hiteles kötelezettségvállalási stratégiáját” (a vitatott határozat (220) és (221) preambulumbekzdése).
- 32 A Bizottság a vitatott határozat (222) preambulumbekzdésében hozzátette, hogy ezek a nyilatkozatok igen jelentős hatást gyakoroltak a piactra. Hozzájárultak ugyanis ahhoz, hogy ismét bizalmat keltsenek a pénzpiactokon, és döntő szerepük volt abban, hogy az FT minősítését megtartották a befektetési kategóriában. E minősítés romlása a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatot valószínűtlenné, illetve minden bizonnyal sokkal költségesebbé tette volna.
- 33 A Bizottság szerint „[a]z a tény, hogy a [2002] december[é]ben bejelentett intézkedések [...], elszigetelten véve, azt a benyomást kelthetik, hogy teljesen racionálisak, semmivel sem csorbítja azt a tényt, hogy a gazdasági szereplők decemberi magatartását nagymértékben befolyásolták [a francia] állam korábbi cselekedetei és nyilatkozatai, elsősorban 2002 júliusa óta, kinyilvánítva [a francia] állam azon szándékát, hogy kezelni fogja [az FT] finanszírozási problémáit” (a vitatott határozat (225) preambulumbekzdése). Ebben az értelemben a francia hatóságok azon döntése, hogy az FT feltőkésítésének megelőlegezéseként hitelkeretet bocsátanak rendelkezésre, az általuk tett nyilatkozatok végrehajtását jelenti (a vitatott határozat (226) preambulumbekzdése).
- 34 A Bizottság szerint nem mérvadó az, hogy az FT 2003 áprilisában lefolytatott feltőkésítése sikeres volt, és hogy a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatot sohasem hajtották végre. A körültekintő magánbefektető kritériumának alkalmazása keretében ugyanis azokra az elemekre kell támaszkodni,

amelyekkel a befektető a befektetési döntésének meghozatalakor rendelkezik. Egyébként, amennyiben a francia hatóságok nyilatkozatai befolyást gyakoroltak a piacra és a gazdasági szereplők magatartására, a Bizottság „nincs abban a helyzetben, hogy más gazdasági szereplők magatartását vegye alapul, amikor az állam magatartását megítéli, és így az egyidejűség kritériumát alkalmazza”. A Bizottság szerint „[u]gyanis [a francia] állam júliusi, majd megismételt nyilatkozatai, hogy meghozza a szükséges intézkedéseket, amelyekkel [az FT] megoldhatja finanszírozási problémáit, meghamisítják az egyidejűség próbáját, amennyiben a magánbefektetők már nem lehet úgy tekinteni, mintha csupán [az FT] helyzetéből kiindulva hoznák meg döntésüket, és ez független attól a körülménytől, hogy megállapítható-e, hogy vajon ezek a nyilatkozatok tartalmaz[n]ak-e állami támogatást, vagy sem”. A körütekintő magánbefektető kritériumának alkalmazása nem támaszkodhat a piac 2002. decemberi helyzetére, hanem logikusan „arra a piaci helyzetre kell támaszkodnia, amikor azt még nem fertőzték meg az előzetes nyilatkozatok és intervenciók [helyesen: beavatkozások]” (a vitatott határozat (227) preambulumbekzdése).

35 Márpedig „úgy tűnik”, hogy a szóban forgó befektetési döntések, amennyiben a 2002 júliusa előtti helyzet összefüggésében kerülnek vizsgálatra, nem tartják tiszteletben az említett elvet (a vitatott határozat (228) preambulumbekzdése). Ebben az időszakban az FT nehéz gazdasági helyzetben volt, elveszítette a piacok bizalmát, és a francia hatóságok még semmilyen intézkedést nem tettek, amely az FT vezetésének és eredményeinek a javítását célozta volna, nem rendeltek el alapos átvizsgálást, nem helyeztek hivatalba új vezetői gárdát, és nem dolgoztak ki a vállalat számára konszolidációs tervet sem. E körülmények között „valószínűtlen, hogy egy magánbefektető 2002 júliusa óta hasonló nyilatkozatokat tett volna, mint amilyeneket a francia kormány fogalmazott meg, és amelyek pusztán gazdasági szempontból alkalmasak lettek volna arra, hogy komolyan elkötelezzék szavahihetőségét és jó hírét, jogi szempontból pedig alkalmasak lettek volna arra, hogy mindenesetre már ettől az időponttól arra kötelezzék, hogy pénzügyileg támogassa [az FT-t]”. Így eljárva egy ilyen befektető az FT-vel kapcsolatban rendkívül nagy kockázatot vállalt volna magára, mindenféle kompenzáció nélkül. Márpedig minden bizonnyal még egy olyan referenciárszvényes, aki ugyanolyan információkkal rendelkezett volna, mint amelyekkel a francia hatóságok abban az időben rendelkeztek, sem tett volna 2002 júliusában támogató nyilatkozatot az FT javára anélkül, hogy előzetesen ne végzett volna alapos vizsgálatot a vállalat pénzügyi helyzetére vonatkozóan, és ne hozta volna meg a rendbehozatalhoz szükséges intézkedéseket, hogy mérlegelni tudja azon kockázat nagyságát, amelyet egy ilyen lépés magában foglal, és a megtérülési kilátásokat. Mindenesetre egy ilyen referenciárszvényesnek szüksége lett volna a pénzügyi piacok részvételére, hogy rendbe hozza az FT helyzetét. Márpedig az említett piacok „ebben az időszakban nem úgy tűntek, hogy hajlandók befektetni, vagy nagyobb hitelt nyújtani az FT-nek” (a vitatott határozat (229) preambulumbekzdése).

36 Így a Bizottság szerint „kevésbé valószínű, hogy egy körütekintő magánbefektető, amely ugyanolyan helyzetben lett volna, mint a francia állam, 2002 júliusában, tekintettel az FT pénzügyi helyzetére és a rendelkezésére álló világos és teljes körű információk hiányára, támogató nyilatkozatokat tett volna az FT mellett”. Még kevésbé valószínű, hogy egy körütekintő magánbefektető „részvényesi előleget nyújtott volna, igen jelentős pénzügyi kockázatot vállalva pusztán önmaga” (a vitatott határozat (229) preambulumbekzdése).

37 A Bizottság a fentiek összessége alapján megállapította, hogy „a körütekintő magánbefektető a piacgazdaságban [kritériuma] nem teljesült”, és hogy „[k]övetkezésképpen a részvényesi előleg[re vonatkozó ajánlattal] az FT-nek nyújtott előny – azt a francia hatóságok előzetes nyilatkozatainak és intervencióinak [helyesen: beavatkozásainak] a fényében vizsgálva – állami támogatás, még akkor is, ha az előny mértékét nehéz kiszámítani” (a vitatott határozat (230) preambulumbekzdése).

38 E határozat 1. cikke kimondja, hogy „[a] [Francia Köztársaság] által 9 milliárd euró hitelkeret formájában [az FT] számára [2002 decemberében] nyújtott részvényesi előleg a 2002. július óta közzétett nyilatkozatok összefüggésében vizsgálva a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül”.

A korábbi bírósági eljárások

- 39 A Törvényszék Hivatalához 2004. október 13-án (T-425/04. sz. ügy), 2004. november 5-én (T-444/04. sz. ügy), illetve 2004. november 9-én (T-450/04. sz. ügy) benyújtott keresetlevéllel a Francia Köztársaság, az FT és a Bouygues-társaságok keresetet indítottak a vitatott határozat teljes megsemmisítése érdekében. A Törvényszék Hivatalához 2004. november 12-én benyújtott keresetlevelével (T-456/04. sz. ügy) az Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (a távközlési hálózatüzemeltetők és szolgáltatásnyújtók francia szövetsége, AFORS Télécom) keresetet indított e határozat 2. cikkének megsemmisítése érdekében.
- 40 A 2010. május 21-i Franciaország kontra Bizottság ítéletben (T-425/04, T-444/04, T-450/04 és T-456/04, EU:T:2010:216) a Törvényszék egyrészt megsemmisítette a vitatott határozat 1. cikkét, másrészt pedig megállapította, hogy az e határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti kérelmekről már nem szükséges határozni.
- 41 Különösen a Törvényszék ezen ítélet 298. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a 2002. december 4-i bejelentés állami források átruházásával járt.
- 42 Egyébiránt a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlattal kapcsolatban a Törvényszék az említett ítélet 299. pontjában megállapította, hogy mivel a Bizottság nem bizonyította megfelelően az abból származó előnyt, a Törvényszék még kevésbé tudja megállapítani az állami források ezen előnyhöz kapcsolódó átruházásának fennállását.
- 43 A Bíróság Hivatalához 2010. augusztus 4-én, illetve 3-án benyújtott keresetlevéllel a Bouygues-társaságok (C-399/10. P. sz. ügy) és a Bizottság (C-401/10. P. sz. ügy) fellebbezést nyújtott be a 2010. május 21-i Franciaország kontra Bizottság ítélettel (T-425/04, T-444/04, T-450/04 és T-456/04, EU:T:2010:216) szemben.
- 44 A 2013. március 19-i Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság és társai és Bizottság kontra Franciaország és társai ítéletben (C-399/10 P és C-401/10 P, a továbbiakban: Bouygues-ítélet, EU:C:2013:175) a Bíróság megsemmisítette a 2010. május 21-i Franciaország kontra Bizottság ítéletet (T-425/04, T-444/04, T-450/04 és T-456/04, EU:T:2010:216), a T-425/04., a T-444/04. és a T-450/04. sz. ügyet pedig visszautalta a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az határozzon az előtte felhozott azon jogalapokról és a hozzá benyújtott azon kérelmekről, amelyeket a Bíróság nem bírált el, továbbá a költségekről jelenleg nem határozott.
- 45 E tekintetben mindenekelőtt a Bouygues-ítélet 76. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem foglalt állást a Bouygues-társaságok 2003. január 22-i panaszukban előadott azon érvéről, miszerint a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok önmagukban állami támogatásoknak minősülnek. A Bíróság ezen ítélet 73–75. pontjában rámutatott különösen arra, hogy e nyilatkozatokat a Bizottság csak annyiban vette figyelembe, amennyiben azok a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat mérlegelése szempontjából objektíve relevánsak voltak, és hogy a Bizottság az említett nyilatkozatokat tehát csak annyiban vizsgálta, amennyiben azok a megállapított támogatás hátterét képezték.
- 46 Ennélfogva a Bouygues-ítélet 77. pontjában a Bíróság megállapította, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2010. május 21-i Franciaország kontra Bizottság ítélet (T-425/04, T-444/04, T-450/04 és T-456/04, EU:T:2010:216) 128. és 131. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat 1. cikke magában foglalja annak Bizottság általi megtagadását, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat állami támogatásnak minősítse. Az ugyanis, hogy a Bizottság a Bouygues-társaságok panasza alapján nem foglalt állást maguk e nyilatkozatok állami támogatásnak való minősítéséről, önmagában nem tekinthető e panaszosok állításait elutasító határozatnak.

- 47 Ezt követően a Bíróság a Bouygues-ítélet 103. és 104. pontjában kimondta, hogy mivel az állami beavatkozások különböző formákat ölthetnek, és a hatásaik alapján kell azokat elemezni, nem zárható ki, hogy az állam több, egymást követő beavatkozását az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából egyetlen beavatkozásnak kell tekinteni. Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha az egymást követő beavatkozások – többek között az időbeli sorrendjükre, a céljukra és a vállalkozás ezen beavatkozások időpontjában fennálló helyzetére tekintettel – olyan szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy nem lehet azokat elválasztani.
- 48 A Bíróság a Bouygues-ítélet 105. pontjában ebből arra következtetett, hogy a Törvényszék – amikor úgy ítélte meg, hogy szükség van az állami költségvetés csökkenésének, vagy az e költségvetésre háruló terhek olyan, kellőképpen konkrét gazdasági kockázatának azonosítására, amely szorosan kapcsolódik az akár a 2002. december 4-i bejelentésből, akár pedig a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatból eredő konkrét előnyhöz, továbbá megfelel az ilyen előnynek, illetve ellenszolgáltatásként ilyen előny áll vele szemben – tévesen alkalmazta a jogot, mivel olyan jellegű kritériumot alkalmazott, amely eleve kizárja, hogy ezen állami beavatkozásokat a közöttük fennálló kapcsolatok és hatásaik alapján egyetlen beavatkozásnak lehessen tekinteni.
- 49 Végül a Bíróság úgy vélte, hogy rendelkezésére állnak az ahhoz szükséges adatok, hogy érdemben döntsön egyrészt a T-450/04. sz. ügyben a vitatott határozat 1. cikkének annyiban történő megsemmisítése iránti kérelemről, amennyiben a Bizottság megtagadta, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat állami támogatásoknak minősítse, másrészt pedig a T-425/04. és a T-444/04. sz. ügyben a Francia Köztársaság és az FT által a kereseteik alátámasztása érdekében felhozott második jogalap második részéről és a harmadik jogalapról annyiban, amennyiben e rész és e jogalap a vitatott határozatban tett, a francia állam által az FT részére nyújtott előny fennállására vonatkozó megállapítás ellen irányul.
- 50 Az első ágat illetően a Bíróság a Bouygues-ítélet 118. pontjában megállapította, hogy hatástalanok a T-450/04. sz. ügyben benyújtott keresetlevélben felhozott, a vitatott határozat 1. cikkének annyiban történő megsemmisítésére irányuló jogalapok, amennyiben a Bizottság megtagadta, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat állami támogatásoknak minősítse.
- 51 A második ágat illetően a Bíróság a vitatott határozat (194) és (196) preambulumbekkezdésének egyes részei alapján a Bouygues-ítélet 129–131. pontjában megállapította, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2002. december 4-i bejelentés és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat együttesen az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, állami források elkötelezésével járó előnyt biztosított, és hogy ezen intézmény helyesen vizsgálta meg e két intézkedést együttesen, mivel nyilvánvaló, hogy az előbbit nem lehet elválasztani az utóbbtól.
- 52 A Bouygues-ítélet 140. és 141. pontjában viszont a Bíróság azt állapította meg, hogy különösen a Francia Köztársaság és az FT által hivatkozott második és harmadik jogalapot illetően a per állása nem engedi meg a jogvita érdemben való eldöntését, amennyiben e jogalapok a körülmekintő magánbefektető kritériuma Bizottság általi alkalmazása ellen irányulnak.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 53 A Bouygues-ítélet kihirdetését követően a T-425/04. RENV., a T-444/04. RENV. és a T-450/04. RENV. sz. ügyet a Törvényszék kibővített hatodik tanácsa elé utalták.
- 54 2013. július 22-i levelével a France Télécom arról tájékoztatta a Törvényszéket, hogy cégneve 2013. július 1-jén Orange-ra változott.

- 55 A Törvényszék kibővített hatodik tanácsának elnöke a 2014. június 27-i végzéseiben egyrészt a T-444/04. RENV. sz. ügyben a Bouygues-társaságokat törölte a Bizottság kérelmeit támogató beavatkozó félként, másrészt pedig a T-450/04. RENV. sz. ügyet törölte a Törvényszék nyilvántartásából, mivel e társaságok visszavonták a beavatkozásukat, illetve elálltak a keresetüktől.
- 56 A Törvényszék kibővített hatodik tanácsának elnöke a 2014. július 15-i végzésével a szóbeli szakasz lefolytatása és ítélethozatal céljából egyesítette a T-425/04. RENV. és a T-444/04. RENV. sz. ügyet.
- 57 A T-425/04. RENV. sz. ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság által támogatott Francia Köztársaság és a T-444/04. RENV. sz. ügyben az Orange azt kérte, hogy a Törvényszék semmisítse meg a vitatott határozatot, és kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.
- 58 Ezen ügyekben a Bizottság azt kérte, hogy a Törvényszék a kereseteket mint megalapozatlanokat utasítsa el, továbbá kötelezze a Francia Köztársaságot és az Orange-t a költségek viselésére. A 2014. szeptember 24-i tárgyaláson a Bizottság továbbá azt is kérte, hogy a Törvényszék a T-444/04. RENV. sz. ügyben benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el.
- 59 A megtámadott ítéletben a Törvényszék először is elutasította a Bizottság által a T-444/04. RENV. sz. ügyben benyújtott elfogadhatatlansági kifogást, azzal az indokkal, hogy az Orange továbbra is rendelkezik a vitatott határozat 1. cikkének megsemmisítéséhez fűződő, létrejött és fennálló érdekekkel.
- 60 Ezt követően a Törvényszék a vitatott határozat 1. cikkének megsemmisítése iránti kérelmet vizsgálta meg. E vizsgálat keretében a Törvényszék egyrészt elutasította a kereseteknek a lényeges eljárási szabályok, illetve a védelemhez való jog megsértésére alapított, első jogalapját. Másrészt a Törvényszék együttesen vizsgálta meg és fogadta el a keresetek második és harmadik jogalapját, amelyek a körülmények magánbefektető kritériumának alkalmazását illetően elkövetett téves jogalkalmazáson és nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapultak. Ennélfogva a Törvényszék az említett 1. cikket megsemmisítette.
- 61 A Törvényszék megállapította, hogy e körülmények között a Francia Köztársaság és az Orange által előterjesztett, a vitatott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti kérelmekről már nem szükséges határozni.
- 62 Végül, e mérlegelésekre tekintettel a Törvényszék kötelezte a Bizottságot saját költségeinek, valamint a Francia Köztársaság és az Orange részéről felmerült költségek nyolctizedének viselésére.

A felek kérelmei

- 63 A Bizottság elsődlegesen az kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az megsemmisítette a vitatott határozat 1. cikkét, és kötelezte a Bizottságot saját költségeinek, valamint a Francia Köztársaság és az Orange részéről a T-425/04. és a T-444/04. sz. ügyben felmerült költségek nyolctizedének viselésére;
 - utasítsa el a Francia Köztársaság és az Orange által a T-425/04. és a T-444/04. sz. ügyben benyújtott kereseteket, és
 - kötelezze a Francia Köztársaságot és az Orange-t a költségek viselésére.
- 64 Másodlagosan ezen intézmény azt kéri, hogy a Bíróság utalja vissza a T-425/04. és a T-444/04. sz. ügyet a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg ne határozzon.

- 65 Az Orange és elődlegesen a Francia Köztársaság a fellebbezés elutasítását és a Bizottság költségviselésre való kötelezését kéri.
- 66 Másodlagosan, amennyiben a Bíróság a megtámadott ítéletet hatályon kívül helyezné, a Francia Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság utalja vissza a T-425/04. RENV. sz. ügyet a Törvényszék elé, hogy az határozzon a kereset második jogalapjának első részéről, valamint harmadik és negyedik jogalapjáról.
- 67 Harmadlagosan e tagállam azt kéri, hogy a Bíróság a kereset említett részének és jogalapjainak adjon helyt, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 68 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság négy jogalapot hoz fel, amelyek közül az első az indokolási kötelezettség megsértésén, a második hét elkülönülő, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésébe ütköző jogsértésen, a harmadik a bírósági felülvizsgálat korlátainak túllépésén, a negyedik pedig a vitatott határozat téves értelmezésén, sőt elferdítésén alapul.
- 69 Az Orange vitatja a fellebbezés első és második jogalapjának elfogadhatóságát.

A fellebbezés első és második jogalapjának elfogadhatóságáról

Az Orange érvelése

- 70 Az Orange kiemeli, hogy a vitatott határozat 1. cikke szerint egyrészt kizárólag a 2002. december 4-i bejelentés és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat tartozik a francia állam azon beavatkozásai közé, amelyek egyetlen, állami támogatásnak minősített beavatkozásnak tekinthetők, másrészt pedig, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat az említett határozatban csak háttérelemként vették figyelembe. Ez volt a Bizottságnak a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárások során kifejtett érvelése is.
- 71 Különösen, amint egyébiránt a megtámadott ítélet 259. pontjából kitűnik, a Bizottság, amelyet a Törvényszék e kérdéssel kapcsolatban még kifejezetten és konkrétan meg is kérdezett, sosem ment el odáig, hogy azt állítsa, a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok a 2002. december 4-i bejelentéshez és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlathoz hasonlóan egyetlen, állami támogatásnak minősített beavatkozás alkotóelemei voltak.
- 72 E körülmények között az Orange úgy véli, hogy a fellebbezés első és második jogalapját elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel a Bizottság e jogalapokkal olyan új érveket hoz fel, amelyek azt róják a Törvényszék terhére, hogy nem határozott abban a kérdésben, hogy az említett nyilatkozatokat egyetlen beavatkozás körébe kell-e sorolni.

A Bíróság álláspontja

- 73 Elegendő rámutatni arra – amint az mind a francia kormány észrevételeiből, mind pedig a megtámadott ítélet 255. pontjából kitűnik –, hogy a Bizottság a Törvényszék előtt olyan érvelést adott elő, miszerint a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat egyetlen, az FT támogatását célzó beavatkozás körébe kell sorolni, és hogy az FT az említett ítélet 256–261. pontjában kifejezetten válaszolt erre az érvelésre.
- 74 E körülmények között az Orange által felhozott, arra alapított elfogadhatatlansági kifogást, hogy az említett érvelés a fellebbezés keretében új jelleggel bír, el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, első jogalapról

A Bizottság érvelése

- 75 A Bizottság mindenekelőtt azzal érvel, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a Bouygues-ítéletben felállított elveket, majd, hogy nem válaszolt megfelelően azokra az érvekre, amelyeket a Bizottság a visszautalást követően lefolytatott eljárás keretében adott elő, és végül, hogy érvelése ellentmondásokat tartalmaz.
- 76 Ugyanis, amikor a Törvényszék a megtámadott ítélet 185–196. pontjában kifejtette azon ítélkezési gyakorlatot, amelyet a körütekintő magánbefektető kritériumára tekintettel relevánsnak tekint, nem említette meg a Bouygues-ítéletet, tehát elmulasztotta megvizsgálni azt a kérdést, hogy ezen ítélet e kritérium terjedelmét illetően tett-e pontosításokat.
- 77 A Bizottság ezt követően hozzáteszi, hogy a visszautalást követően tett észrevételeiben kifejtette, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok miatt képezik objektíve a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat elemzési keretének részét, és hogy miért kapcsolódnak e nyilatkozatok időrendben, gazdaságilag és funkcionálisan ezen ajánlathoz oly módon, hogy ezen ajánlattal együtt egyetlen beavatkozásnak minősülnek. Márpedig a Törvényszék, noha a megtámadott ítélet 255–258. pontjában elemezte az egységes beavatkozás fogalmának néhány aspektusát, jelentéstani kérdések vizsgálatára szorítkozott, hogy elkerülje a Bizottság érvelésének valódi vizsgálatát.
- 78 Végül a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék ellentmondott magának egyrészt akkor, amikor a megtámadott ítélet 219. és 222. pontjában azt állította, hogy a 2002 decemberében, azaz a pénzügyi támogatási intézkedések meghozatalakor fennálló körülményekből kell kiindulni annak megválaszolásakor, hogy a francia állam úgy járt-e el, mint egy körütekintő magánbefektető egy piacgazdaságban, és így ki kell zárni ezen körülmények közül a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat, másrészt pedig akkor, amikor ezen ítélet 227. és 228. pontjában azt állította, hogy a Bizottság a francia állam magatartása gazdasági észszerűségének értékelésekor figyelembe vehet minden, ezen összefüggéseket jellemző elemet, ideértve e nyilatkozatokat is.

A Bíróság álláspontja

- 79 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 146. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszéknek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikke és 53. cikkének első bekezdése értelmében vett, az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy olyan magyarázatot adjon, amely az eljárás felei által előadott összes érvet kimerítően és egyenként követi. Az indoklás így lehet hallgatólagos is, feltéve hogy lehetővé teszi az érdekeltek számára, hogy megismerjék azon indokokat, amelyeken a Törvényszék ítélete alapul, illetve a Bíróság számára, hogy elegendő információval rendelkezzen ahhoz, hogy a fellebbezés keretein belül gyakorolni tudja felülvizsgálati jogkörét (2016. március 8-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 38. pont).
- 81 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 185–196., 219., 222., 227., 228. és 255–258. pontjában szereplő indoklás lehetővé teszi az érdekeltek – és különösen a Bizottság – számára, hogy megismerjék azon indokokat, amelyeken a Törvényszék ítélete alapul, illetve a Bíróság számára, hogy elegendő információval rendelkezzen ahhoz, hogy a jelen fellebbezés keretein belül gyakorolni tudja felülvizsgálati jogkörét.

- 82 Ugyanis, amint a francia kormány és az Orange helyesen érvel, önmagában nem minősülhet az indokolási kötelezettség megsértésének sem az, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 185–196. pontjában szereplő ítélkezési gyakorlatra emlékeztetve nem említette meg a Bouygues-ítéletet, sem pedig az, hogy az ezen ítélet 255–258. pontjában elvégzett részletes vizsgálatot követően elutasította a Bizottság állításait.
- 83 Ezenkívül a Bizottság azon érve, miszerint ellentmondás van egyrészt a megtámadott ítélet 219–222. pontja, másrészt pedig a 227. és 228. pontja között, e pontok téves értelmezéséből ered. A Törvényszék ugyanis az említett pontokban csupán azt emelte ki, hogy a Bizottság nem szorítkozhat kizárólag a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok figyelembevételére, az elemzés tekintetében releváns más elemeket kizárva.
- 84 A fenti megfontolásokra tekintettel a fellebbezés első jogalapját mint teljesen megalapozatlant el kell utasítani.

A bírósági felülvizsgálat korlátainak túllépésére alapított, harmadik jogalapról

A Bizottság érvelése

- 85 A fellebbezés harmadik jogalapjával, amelyet másodsorban kell megvizsgálni, a Bizottság úgy érvel, hogy a körültekintő magánbefektető kritériuma olyan összetett gazdasági értékelést feltételez, amelynek keretében a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik. Következésképpen e területen a bírósági felülvizsgálatnak főszabály szerint annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy a tények értékelése során nem követtek-e el nyilvánvaló hibát. Különösen az európai uniós bíróság ezen felülvizsgálat keretében nem helyettesítheti a Bizottság gazdasági értékelését a sajátjával.
- 86 Márpedig a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 235. és 236. pontjában megállapította, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatoknak a piac általi észlelése a jelen ügyben nem releváns, a Bizottság véleménye szerint a sajátjával helyettesítette a Bizottság elemzését, noha annak megvizsgálására kellett volna szorítkoznia, hogy a vitatott határozat (210), (217) és (229) preambulumbekkezdése tartalmaz-e nyilvánvaló mérlegelési hibát.

A Bíróság álláspontja

- 87 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az állami támogatás fogalma, amint azt az EUM-Szerződés meghatározza, jogi jellegű, és azt objektív körülmények alapján kell értelmezni. Emiatt az uniós bíróságnak főszabály szerint – mind az előtte folyamatban lévő jogvita konkrét tényeinek, mind a Bizottság által elvégzett értékelés technikai vagy összetett jellegének figyelembevételével – teljes felülvizsgálatot kell gyakorolnia azon kérdés vonatkozásában, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e (2012. június 21-i BNP Paribas és BNL kontra Bizottság ítélet, C-452/10 P, EU:C:2012:366, 100. pont).
- 88 A Bíróság mindazonáltal megállapította, hogy a bírósági felülvizsgálat korlátozott azon kérdést illetően, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, amikor a Bizottság által végzett értékelés technikai vagy összetett jellegű (2012. június 21-i BNP Paribas és BNL kontra Bizottság ítélet, C-452/10 P, EU:C:2012:366, 103. pont).
- 89 E tekintetben, amikor a Bizottságnak, annak megvizsgálása érdekében, hogy valamely intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, a körültekintő piacgazdasági magánbefektető kritériumát kell alkalmaznia, e kritérium alkalmazása a Bizottság részéről általában összetett gazdasági értékeléssel jár (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 68. pont).

- 90 A jelen ügyben, amint arra a francia kormány és az Orange helyesen mutat rá, egyrészt a Törvényszéknek a Bizottság által kifogásolt megfontolásai nem magának a körülményekről magánbefektető kritériumának az alkalmazására vonatkoznak, hanem arra, hogy a Bizottságnak milyen időpontra vonatkoztatva kellett elvégeznie ezen értékelést, és ennél fogva arra, hogy e tekintetben milyen bizonyítékokat kellett figyelembe vennie.
- 91 Másrészt, még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék által e tekintetben elvégzendő felülvizsgálatnak korlátozottnak kellett volna lennie, amint ezt a Bizottság állítja, e körülmény nem jár azzal, hogy a Törvényszék köteles volt arra, hogy tartózkodjon a gazdasági jellegű adatok ezen intézmény általi jogi minősítésének felülvizsgálatától. Ugyanis, noha a Törvényszék nem helyettesítheti a Bizottság gazdasági értékelését a sajátjával, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az uniós bíróságnak nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószínűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, valamint hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2014. szeptember 11-i CB kontra Bizottság ítélet, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. pont).
- 92 Márpedig a megtámadott ítélet 235–248. pontjában a Törvényszék éppen elvégezte azon bizonyítékok Bizottság általi értékelésének vizsgálatát, amelyekre ez utóbbi támaszkodott annak megállapításakor, hogy a körülményekről magánbefektető kritériumát nem 2002 decemberét, hanem 2002 júliusát alapul véve kell alkalmazni. E tekintetben a Törvényszék kimondta, hogy ezen értékelés a rendelkezésre álló bizonyítékok szelektív figyelembevételén alapul, és hogy e bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy alátámasszák a Bizottság által belőlük levont következtetéseket. Ennél fogva megállapította, hogy a Bizottság által elvégzett értékelés nyilvánvaló hibát tartalmaz.
- 93 Így a jelen ítélet 91. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel és a Bizottság állításával ellentétben a Törvényszék ezen elemzés során nem lépte túl az általa elvégzendő felülvizsgálat korlátait.
- 94 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A vitatott határozat téves értelmezésére, sőt elferdítésére, valamint a tények elferdítésére alapított, negyedik jogalapról

A Bizottság érvelése

- 95 A fellebbezés negyedik jogalapjával, amelyet harmadsorban kell megvizsgálni, a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a vitatott határozatot, amikor a megtámadott ítélet 246–248. pontjában megállapította egyrészt azt, hogy egy egyszerű piaci elvárás nem hozhat létre cselekvésre vonatkozó kötelezettséget, és hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az állam által az FT-vel szemben tett nyilatkozatok be nem tartása alkalmas arra, hogy veszélybe sodorja az állam jóhírnevét a pénzügyi piacokon. E határozat (217) preambulumbekkezdése ugyanis tartalmazza ennek bizonyítását az azt alátámasztó konkrét elemekkel együtt.
- 96 Másrészt ezen intézmény azt állítja, hogy a Törvényszék akkor is elferdítette a tényeket, amikor megállapította, hogy egy körülményről magánbefektető a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokhoz hasonló nyilatkozatokat tehetett volna, noha 2002 decembere elejéig sem a francia kormány, sem az FT nem rendelkezett konszolidációs tervvel és a szükséges tőkére vonatkozó becsléssel. A Bizottság ugyanis kifejti, hogy valamely állam az ügyletnek pénzügyi jövedelmezőségére vonatkozó információk hiányában nem állíthatja azt, hogy körülményekről magánbefektetőként jár el.

A Bíróság álláspontja

- 97 Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott ügyiratokból ered –, másrészt a tények értékelésére (2006. április 6-i General Motors kontra Bizottság ítélet, C-551/03 P, EU:C:2006:229, 51. pont; 2011. március 29-i ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság ítélet, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 179. pont).
- 98 Következésképpen a tények értékelése – a Törvényszék előtt bemutatott bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve – nem minősül a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozó jogkérdésnek (2006. május 18-i Archer Daniels Midland és Archer Daniels Midland Ingredients kontra Bizottság ítélet, C-397/03 P, EU:C:2006:328, 85. pont; 2011. március 29-i ThyssenKrupp Nirosta kontra Bizottság ítélet, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 180. pont).
- 99 Ha a fellebbező a bizonyítékoknak a Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek a Törvényszéket az értékelése során ezen elferdítéshez vezették (2010. június 17-i Lafarge kontra Bizottság ítélet, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébiránt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül, hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2011. október 27-i Ausztria kontra Scheucher-Fleisch és társai ítélet, C-47/10 P, EU:C:2011:698, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 A jelen ügyben mindenekelőtt a megtámadott ítélet 246. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék figyelembe vette a vitatott határozat (217) preambulumbekzdését, amint ezzel a francia kormány helyesen érvel.
- 101 Ezt követően a jelen ítélet 92. pontjában kiemelésre került, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 235–248. pontjában megvizsgálta azon bizonyítékok Bizottság általi értékelését, amelyekre ezen intézmény annak megállapításakor támaszkodott, hogy nem 2002 decemberére, hanem 2002 júliusára vonatkoztatva kell alkalmazni a körültekintő magánbefektető kritériumát, továbbá a Törvényszék megállapította, hogy ezen értékelés a rendelkezésre álló bizonyítékok szelektív figyelembevételén alapul, és hogy e bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy alátámasszák a Bizottság által belőlük levont következtetéseket.
- 102 Végül meg kell állapítani, hogy a Bizottság az érvelésében nem jelöli meg pontosan azokat a bizonyítékokat, amelyeket a Törvényszék állítólag nyilvánvalóan elferdített, hanem a tényeknek a Törvényszék által elvégzett értékelését vitatja, amely értékelés szerint a vitatott határozatban foglalt megállapításokat nem támasztották alá jogilag megkövetelt módon az azok megalapozására hivatkozott bizonyítékok.
- 103 Így a fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy a Törvényszék elferdítette a vitatott határozatot, valamint a bizonyítékokat.
- 104 Ebből következik, hogy a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról

A Bizottság érvelése

- 105 Fellebbezésének második jogalapjával a Bizottság úgy érvel, hogy a Törvényszék, mivel a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokat elkülönítette a 2002. december 4-i bejelentéstől és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlattól, szétválasztotta egyrészt a piacok e nyilatkozatok általi megnyugtatását, másrészt pedig a finanszírozási eszközök kibővítését, és így olyan pointillista megközelítést követett, amely hét különböző szempontból való téves jogalkalmazáson alapul, amelyek az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének ennyi szempontból történt megsértését jelentik. Ezen érvelés hét részből áll.
- 106 Az első részben a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 219–248. pontjában meghatározta azt, hogy pontosan milyen időpontra vonatkoztatva kell alkalmazni a körültekintő magánbefektető kritériumát. Ezen intézmény véleménye szerint e megközelítés sérti a Bouygues-ítélet 103. pontját, amely szerint nem zárható ki, hogy az állam több, egymást követő beavatkozását az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából egyetlen beavatkozásnak kell tekinteni.
- 107 A Bíróság ugyanis nem csupán azt mondta ki, hogy több, nem egyidejű eseményt lehet együtt értékelni, hanem azt is elismerte, hogy nem szükséges, hogy ezen események mindegyike előny nyújtásával és állami források átruházásával is járjon. Elegendő, ha ezen elemek az említett események valamelyike vagy az események kombinációja miatt összetartoznak.
- 108 Ennélfogva nem állapítható meg, hogy a körültekintő magánbefektető kritériuma egy konkrét pillanatra korlátozódik, sem pedig az, hogy az állami forrásokból eredő előny fennállása e kritérium alkalmazásának előzetes feltételét jelenti, amint a Törvényszék ezt a megtámadott ítélet 202., 203. és 226. pontjában tévesen állapította meg.
- 109 Márpedig a Bizottság különösen a vitatott határozat (222) és (225) preambulumbekkezdésében kifejtette, hogy az, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatoknak köszönhetően fenntartották az FT befektetői minősítését, meghatározó befolyással volt különösen a 2002. decemberi intézkedésekre. Az FT támogatásának megszakításmentes folyamatáról van szó, amely 2002 júliusában kezdődött, és 2002 decemberében konkretizálódott.
- 110 A második részben a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 205. pontjában megállapította, hogy a körültekintő magánbefektető kritériumát kizárólag az együttesen figyelembe vett 2002. december 4-i bejelentésre és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatra kell alkalmazni, figyelmen kívül hagyta mind az azonosított előny és az e kritérium alkalmazása közötti szoros kapcsolatot, mind pedig a Bouygues-ítéletben kialakított ítélkezési gyakorlatot.
- 111 Ugyanis, mivel a körültekintő magánbefektető kritériuma arra szolgál, hogy kizárjanak egy olyan intézkedést, amely *prima facie* előnynek minősülne, az előnyt jelentő intézkedések vizsgálata tárgyi és időbeli hatályának egybe kell esnie azzal az időszakkal, amelyre e kritériumot alkalmazni kell. Ennélfogva, amennyiben az előny adott időszakra nézve hatásokkal jár, az említett kritériumot nem lehet csupán ezen időszak egy részére alkalmazni.
- 112 Márpedig a jelen ügyben a Bíróság a Bouygues-ítélet 132–139. pontjában úgy határozta meg az FT-nek nyújtott előnyt, hogy az két részből áll, azaz az FT-nek nyújtott finanszírozási eszközök kibővítéséből és a piacok a tekintetben való megnyugtatásából, hogy az FT képes teljesíteni az esedékes fizetési kötelezettségeit, és e megnyugtatás a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokból ered.

- 113 A harmadik részben a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 227–232. és 255–261. pontjában jelentéstanilag megkülönböztette a vizsgált állami intézkedéseket és a háttérelemeket, megsértette azon elvet, miszerint valamely állami támogatás fennállásának vizsgálatát nem a forma vagy a jelentés, hanem a hatások alapján kell elvégezni. A Bizottság szerint ugyanis csak egyszerű jelentéstani különbség van az állami intézkedésnek egy másik olyan állami intézkedés összefüggésében való vizsgálata, amelyhez elválaszthatatlanul kapcsolódik, és e két intézkedés együttes vizsgálata között.
- 114 Márpedig a jelen ügyben a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat egymástól elválaszthatatlanok, mivel 2002 decemberében a piac helyzetét torzították az említett nyilatkozatok, és ez utóbbiak nélkül az említett ajánlat nem valósulhatott volna meg, és nem fejthette volna ki hatásait.
- 115 Ezenkívül a vitatott határozat, a Bizottság beadványai és a Bouygues-ítélet téves értelmezéséből erednek a Törvényszék azon állításai, amelyek szerint egyrészt e dokumentumokból nem tűnik ki, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok és az részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat egyetlen beavatkozásnak minősülnek, másrészt pedig, hogy a Bíróság állítólag úgy határozott, hogy e nyilatkozatok nem képezik a bizottsági határozat tárgyát.
- 116 A negyedik részben a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék döntő jelentőséget tulajdonított a francia állam által az FT számára nyújtott támogatás konkrét módjainak pontos meghatározására, és ezáltal elhanyagolta a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok hatásait, noha e nyilatkozatok lényegi jelentőséggel bírtak. A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy a vizsgált intézkedéseknek nem kellett azonos jellegűeknek lenniük ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy azok egymástól elválaszthatatlanok. A Bouygues-ítélet 132–136. pontjában ugyanis a Bíróság e nyilatkozatokra és azok hatásaira utalt annak bizonyításakor, hogy a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlathoz kapcsolódó előny fennállt, ami azt mutatja, hogy e nyilatkozatokat figyelembe kellett venni az elemzés körében.
- 117 Az ötödik rész keretében a Bizottság emlékeztet arra, hogy a Bouygues-ítélet 103. és 104. pontjában a Bíróság kimondta, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során az állam több, egymást követő beavatkozását egyetlen beavatkozásnak kell tekinteni akkor, ha e beavatkozások az időbeli sorrendjükre, a céljukra és a vállalkozásnak az említett beavatkozások időpontjában fennálló helyzetére tekintettel olyan szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy nem választhatók el egymástól.
- 118 Ezenkívül a Bizottság emlékeztet arra, hogy a Bíróság ezen ítélet 132–136. pontjában azt sugallta, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok objektíve részét képezik a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat elemzési keretének.
- 119 Márpedig a Bizottság szerint a Bíróság által a Bouygues-ítélet 103. és 104. pontjában felállított kritériumok a jelen ügyben teljesültek, tekintettel az említett nyilatkozatok és az említett ajánlat közötti szoros és elválaszthatatlan kapcsolatokra. Ugyanis, amint e pontokból kikövetkeztethető, mindezen egymást követő beavatkozást egy és ugyanazon beavatkozásnak kell tekinteni.
- 120 Egyébiránt a Bizottság azzal érvel, hogy a vitatott határozat (203)–(230) preambulumbekkezdésében a körültekintő magánbefektető kritériumát az FT megmentési eljárásának egészére alkalmazta, és pedig ezen eljárás elejétől, azaz a 2002. júliusi nyilatkozattól kezdve, mivel e nyilatkozat meghatározta az említett eljárás egész ezt követő alakulását. A Bizottság hozzáteszi, hogy a vitatott határozat (215)–(218) preambulumbekkezdésében bizonyította, hogy a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok olyan gazdasági és jogi kockázatot okoztak, amely alkalmas volt arra, hogy veszélybe sodorja a francia állam forrásait.
- 121 A hatodik részben a Bizottság azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet 230–232. és 249–254. pontjában a Törvényszék tévesen következtetett arra, hogy 2002 decemberében törés történt a szóban forgó állami intézkedések sorozatában, egyrészt azon téves logikát követve, hogy a körültekintő magánbefektető

kritériumának vizsgálatát egy konkrét időpontra, azaz 2002. december 4-ére korlátozza, másrészt pedig olyan ténybeli elemekre támaszkodva, amelyek nem utaltak ilyen törésre, és amelyekre a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok hatással voltak.

- 122 Márpedig a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok meghatározó hatása miatt még egy magán gazdasági szereplő önálló döntése sem lett volna elég ahhoz, hogy eltörölje ez e nyilatkozatok és a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat között fennálló kapcsolatot.
- 123 Ráadásul a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 249–254. pontjában foglalt megállapítása, miszerint 2002 decemberében jelentős törés következett be, mivel az eredetileg bejelentett kötelezettségvállalás konkretizálódott, ellentmond mind a maga a Törvényszék által ezen ítélet 212–215. pontjában tett azon ténymegállapításnak, miszerint a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok olyan előnnyel jártak az FT számára, amely legalább 2002. december 17-ig kitartott, mind pedig a Bíróságnak a Bouygues-ítélet 133. pontjában tett végleges ténymegállapításaival.
- 124 A hetedik részben a Bizottság rámutat arra, hogy a megtámadott ítélet 246. és 247. pontjában a Törvényszék úgy tekintette, hogy még ha a francia állam által a 2002 júliusától decemberéig tartó időszakban tett beavatkozások egész sorát is vesszük figyelembe, e folyamat valamennyi lépését hasonlóan meg tudta volna tenni egy körültekintő piacgazdasági magánbefektető is, aki ügyel arra, hogy valamennyi szükséges feltétel megvalósuljon, mielőtt egy befektetésre vonatkozóan visszavonhatatlan kötelezettségvállalást tesz. A Törvényszék szerint a francia állam tehát a jóhírnevét felhasználva akarta befolyásolni a piacokat, hogy helyreállítsa azok bizalmát, és különösen fenn kívánta tartani az FT minősítését abból a célból, hogy előkészítse e vállalkozás későbbi szakaszban történő szilárd és kevésbé költséges refinanszírozását.
- 125 Márpedig a Bizottság szerint a Törvényszék így érvelve figyelmen kívül hagyta azt, hogy egy be nem tartott ígéret milyen kockázattal jár a jóhírnévre nézve, és nem vette figyelembe az ilyen nyilatkozatot tevő állam sajátos helyzetét. A gazdasági szereplők ugyanis kevésbé tartják hitelt érdemlőnek az érintett állam által tett, az állami vállalatok megsegítésére irányuló nyilatkozatokat, ha e nyilatkozatok nem járnak hatással. A Bizottság hozzáteszi, hogy noha a vitatott határozat (219) preambulumbekzdésében valóban lemondott arról, hogy kizárólag a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatok alapján bizonyítsa támogatás fennállását, ez nem jelenti azt, hogy kétségei lettek volna azzal kapcsolatban, hogy a francia állam jóhírnevét milyen sérelem éri, ha az állam nem tartja be a nyilatkozatait.
- 126 E körülmények között a Bizottság úgy érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megkövetelte, hogy az állami források átruházására az előny nyújtásával egyidejűleg kerüljön sor, és amikor úgy vélte, hogy csak akkor állhat fenn a jóhírnév sérelmének kockázata, ha sor kerül állami források elkötelezésére.
- 127 A Bizottság egyébiránt megjegyzi, hogy az állam kötelezettségvállalására vonatkozó nyilatkozatok sajátossága az, hogy azok nem csupán az állam mint részvényes szavahihetőségét, hanem a közhatalmi jogkörében eljáró állam szavahihetőségét is érinthetik, és pedig akkor is, ha az állam azt állítja, hogy az állam mint részvényes nevében nyilatkozik, mivel a nyilatkozatok betartása politikai szavahihetőség kérdése is.
- 128 Végül, a Bizottság szerint a Törvényszék elmulasztotta jogilag megkövetelt módon igazolni a megtámadott ítélet 247. pontjában szereplő érvelését, miszerint az államot mint részvényest egy globális gazdasági szereplővel kell összehasonlítani. Nem lehet ugyanis a körültekintő magánbefektető kritériumát a globális szereplőként eljáró államra alkalmazni akkor, ha azt nem igazolják sajátos körülmények.

A Bíróság álláspontja

- 129 A Bizottság a második jogalap hét részében előadott érvelésével lényegében azt kívánja bizonyítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak meghatározásakor, hogy mely időpontra vonatkoztatva kell értékelnie a körültekintő magánbefektető kritériumát. A Bizottság ugyanis kifejti, hogy ezen időpont 2002 júliusa, nem pedig – amint azt szerinte a Törvényszék tévesen állapította meg – 2002 decembere.
- 130 Először is, amennyiben a Bizottság a másodiktól ötödikig terjedő részek keretében úgy érvel, hogy a Bouygues-ítéletben azonosított előny a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokra is kiterjed, rá kell mutatni arra, hogy ezen érvelés sérti a vitatott határozat azon értelmezését, amelyet a Bouygues-ítélet 70–75. és 126–129. pontjában maga a Bíróság fejtett ki.
- 131 Az említett pontokban ugyanis a Bíróság megállapította, hogy az e határozatban azonosított előnyt kizárólag a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlattal összekapcsolt 2002. december 4-i bejelentés alkotja. És fordítva, ezen ítélet 132., 134., 136. és 139. pontjából hallgatólagosan, de szükségképpen kitűnik, hogy a Bíróság nem kívánta kiterjeszteni ezen előnyt a 2002 júliusa óta tett nyilatkozatokra, mivel azok kizárólag az így azonosított támogatási intézkedés háttérét képezik.
- 132 Ennélfogva, mivel a Bizottság érvelése a Bouygues-ítélet téves értelmezésén alapul, és nem felel meg magának a vitatott határozat tartalmának sem, ezen értelmezést mint hatástalant el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: Bouygues-ítélet, 79. pont).
- 133 Másodszor az első rész keretében előadott érvelést illetően meg kell állapítani, hogy ezen érvelés is a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul, mivel a Törvényszék ezen ítélet 219–222. pontjában megállapította, hogy a körültekintő magánbefektető kritériumát „a pénzügyi támogatási intézkedések meghozatalának idejé[re]” vonatkoztatva, tehát a jelen ügyben „a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlattal összekapcsolt 2002. december 4-i bejelentésre” kellett volna alkalmazni.
- 134 Ennélfogva a Törvényszék a Bouygues-ítéletben kifejtett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a szóban forgó előnyt alkotó két eseményt vette figyelembe, és a Bizottság állításával ellentétben egyáltalán nem zárta ki azt, hogy a szükséges vizsgálatot esetleg nem egy konkrét időpontra, hanem valamely időszakra tekintettel kell elvégezni.
- 135 Ebből következik, hogy az első részt mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 136 A hatodik részt is el kell utasítani, mivel az egyrészt a megtámadott ítélet ugyanazon téves értelmezésén alapul, másrészt pedig kitűnik belőle, hogy a Bizottság csupán a tényeknek a Törvényszék általi értékelését vitatja azon kérdést illetően, hogy a 2002 júliusa és 2002 decembere között fennálló ténykörülményekből kitűnt-e, vagy sem, az, hogy az állami intézkedések sorozatában törés következett be.
- 137 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a hetedik rész keretében előadott érvelés elfogadhatatlan, mivel a Törvényszék azon ténybeli értékelésének megkérdőjelezésére irányul, miszerint nem zárható ki, hogy egy magánbefektető 2002 júliusa és decembere között a francia állam magatartásához hasonló magatartást tanúsított volna.
- 138 Negyedszer, amennyiben a Bizottság érvelését a maga összességében úgy kellene érteni, hogy ezen intézmény szerint a nyújtott támogatási intézkedés és az annak háttérét képező elemek elválaszthatatlan kapcsolatban vannak, és e kapcsolat következtében – annak ellenére, hogy ezen elemek az említett intézkedéstől elkülönülnek – ez utóbbi intézkedésnek a körültekintő magánbefektető kritériumára tekintettel való megfelelőségét arra az időpontra vonatkoztatva kellett értékelni, amikor az említett elemek megvalósultak, nem pedig arra az időpontra vonatkoztatva, amikor ugyanezen intézkedést elfogadták, a következőkre kell rámutatni.

- 139 Mindenekelőtt a 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítéletből (C-124/10 P, EU:C:2012:318, 85. pont) kitűnik, hogy az érintett intézkedés meghozatalának időpontját követő elemek a körültekintő magánbefektető kritériumának értékelésekor nem vehetők figyelembe.
- 140 Továbbá ugyanezen ítéletből kitűnik, hogy ezen értékelést a befektetés végrehajtásáról szóló döntés meghozatalának időpontjában rendelkezésre álló adatok alapján kell elvégezni (2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet (C-124/10 P, EU:C:2012:318, 105. pont)).
- 141 E tekintetben a Bíróság rámutatott arra, hogy a befektetés végrehajtásáról szóló döntés meghozatalának időpontja és az intézkedés nyújtásának időpontja nem szükségképpen esik egybe, mivel az említett döntést az intézkedés nyújtását megelőzően is meghozhatják (lásd ebben az értelemben: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet (C-124/10 P, EU:C:2012:318, 105. pont)).
- 142 A jelen ügyben rá kell mutatni arra, hogy a tényállás önálló értékelését követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 222–232. pontjában megállapította azt, hogy a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlatra csak 2002 decemberében került sor, ezen ítélet 234–245. pontjában azt, hogy a francia kormány 2002 júliusában semmilyen szilárd kötelezettségvállalást nem tett, az említett ítélet 249–254. pontjában pedig azt, hogy az arra vonatkozó döntést, hogy az FT-t a részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat révén pénzügyileg támogatják, nem 2002 júliusában, hanem 2002 decembere elején hozták meg.
- 143 E körülmények között 2002 júliusára előrehozni azt az időpontot, amelyre tekintettel a körültekintő magánbefektető kritériumát értékelni kellett, szükségképpen azzal járt volna, hogy kizárja ezen értékelésből a 2002 júliusa és 2002 decembere között bekövetkezett releváns elemeket, amint ezt a Törvényszék a megtámadott ítélet 230. pontjában helyesen állapította meg.
- 144 Márpedig meg kell állapítani, hogy egy ilyen eredmény összeegyeztethetetlen lett volna a Bíróságnak a jelen ítélet 91. pontjában hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlatával, miszerint a Bizottságnak az értékelése során figyelembe kell vennie valamennyi releváns tényezőt.
- 145 Ebből következik, hogy a második jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.
- 146 A fenti megfontolások összességére tekintettel a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 147 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 148 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pereszeses felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 149 A Bizottságot, mivel pereszeses lett, az Orange és a francia kormány kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások